

הוועידה השלישית

מהחלטות הוועידה

אנו והציונות

1.

התנועה הציונית היתה תנועה משחררת, ותרמה תרומה מכרעת להקמת מדינת ישראל. עם הקמת המדינה, הפך החיכוך על הציונות לעניין אידיאולוגי.

2.

תנועת העולם הוה — כוח חדש אינה תנועה אידיאולוגית, ולפיכך אינה קובעת עמדה גם לגבי השאלות האידיאולוגיות הנוגעות לציונות. יש מקום בתנועה הן למי שמגדיר את עצמו כציוני, הן למי שמגדיר את עצמו כלא-ציוני.

3.

לעומת זאת, קובעת התנועה את עמדותיה לגבי השאלות הממשיות הנוגעות ליחסים בין מדינת ישראל לבין העם היהודי, כלהלן:

- (א) קיימת זיקה הדדית חזקה ואמיצה בין יהודי מדינת ישראל ובין היהודים בעולם. זיקה זו מחייבת תחשבות אחריות הדדית ועזרה הדדית.
- (ב) עדייה המונית יהודית למדינת ישראל היא סס-חיים למדינה, וערובה להמשך התפתחותה, כחברת-רוחה תעשייתית מודרנית.
- (ג) העלייה לישראל אינה כרוכה בשום מגמות התפשטות, ובסיסה המוסרי מותנה בכך שאינה גורמת עולל לזולת ואינה פוגעת בשאיפות הלאומיות הלגיטימיות של העם הערבי הפלסטיני.

4.

התנועה תקח חלק בכל מיסגרת חיובית — כמו הקונגרס היהודי העולמי — שמטרתה לבטא את הסולידריות בין חלקי העם היהודי, בישראל ובפזורה, על-מנת לפעול באותן מסגרות ברוח עקרונות התנועה, למען השלום והצדק.

כל הגילאים — שלושה צירים — שלושה דורות: גיל העמידה, צעיר, קשיש. התופעה בלטה לעין במשך שלושת ערבי שני ימי הוועידה: בני גילים שונים, בעלי אידיאולוגיות שונות — מאוחדים ברעיון מרכזי: המאבק לשלום.

מהחלטות הוועידה

ליכוד כוחות השלום

הוועידה קובעת שיש צורך חיוני ורחוף בליכוד כל הכוחות והאישים הנאבקים במדינה למען השלום, הכיטחון והדמוקרטיה, שאינם שייכים למימסד על מפלגותיו ושלוחותיו, בתנועה מדינית מאוחדת, פעילה ולוחמת.

הוועידה רואה בתנועתנו את הגרעין הטבעי לאיחוד זה, וקוראת לכל הכוחות, החוגים והאישים, שהשקפותיהם זהות או קרובות לעמדת תנועתנו כעניינים המכריעים העומדים על סדרי יומה של המדינה בשעה גורלית זו — השלום, הכיטחון והדמוקרטיה — להתעלם מכל ההכדלים בשטחים האידיאולוגיים, ולהתאחד עם תנועתנו למאבק משותף על מטרות אלה.

צירים מסביב לקלפי, ממתנים לתורם להצביע על רשימת חברי המרכז. במרכז התמונה: פרץ עופר, חבר ועדת הביקורת החדשה שנבחרה זה עתה, משגיח על תהליך ההצבעה. למרכז התנועה נבחרו 45 חברים. בראש מניין הקולות עמדו שלום כהן, עו"ד אמנון זכרונ"י ואלכס מסיס, אחרי שנבחרו ועדת הביקורת והיו"ר.

בלבם של הנוכחים, ומה הוא אומר להם. שלום כהן, שפתח את הדיון בשאלה, העלה בנאומו את כל הנימות והזכרונות, הסערות והנצחונות, שהתגלמו, בעשרים השנים הייחודיות, במילים העולים הזה. אולם למצוינות הפוליטיות הגיון משלה, ככל שהנוסטה לגיה מושכת — ושלום כהן סיים בהציעו שם חדש: המפלגה הדמוקרטית הישראלית.

הטחת האשמות

אווירה כיום השישי בבוקר היתה כבר כולה של חולין ועסקים. ואכן, היה זה יום שישי ארוך ומייגע, שהחל ב-11 תשע בבוקר והסתיים, עם הפסקה של שתי תיים בצהריים, בחצות הלילה. הבוקר הו"ר קדש לדו"ת ההנהלה מפי יו"ר התנועה היוצא, אורי אבנרי, שסיכם את הפעילות בתנועה, עמד על המחסור בכספים ופעיי לים.

לאחר הדיון בדבריו פתח אמנון זכרונ"י את הדיון האירגוני. דיון זה, כדרך הטבע, איפשר למשתתפים הנלהבים להטיח האשי מות נלהבות על מחללים מכל הסוגים והי מינים, עובדה שתרמה לרימום מצב-הרוח באולם.

לאחר סיכום הדיון וקבלת שורת החלטות בתחום האירגוני, פתח שמואל סגל בסכרי בות עשר בלילה, בניחות מעמיק ונוקב של המציאות המדינית כיום, את הדיון המדיני.

ני.

עשו לשלום. זו הזדמנות אחרונה!

קודת השיא של יום השישי המפרך היתה שורת הברכות שנתקבלו בוועידה ממנהיגים ערביים בשטחים. "ליבנו איתכם, מאחלים לבאי הוועידה הצלחה בהשגת השלום באזור", כתב חמדי כנען, ראש ציריית שכם לשעבר. "שכנעו את ממשלת

כשני אני מבין איך מרגישה אשה... תי אחרי שהיא גומרת להשכיב את הילדים, לרחוץ את הכלים ולגמור את ה"גיהוק", גנח, במצוואי שבת האחרון, ציר מיושטש, שזו לו הוועידה הראשונה. הוא נראה היטב, הרגיש חיור, ואיפיון רבים מבין למעלה ממאה הצירים שהשתתפו בו הוועידה הארצית השלישית של התנועה. ועיי דה, הסכימו ותיקים וסירונים גם יחד, היא אולי חיונית — אבל ממוטטת. ביום החמישי בערב, עת נפתחה הוועידה, באולם ברית העבודה בתל-אביב, כי השתתפות כ-150 צירים ואורחים מכל רחי בי הארץ, היתה עדיין האווירה רעננה וי חגיגית.

הערב החל בנאום הפתיחה של אורי אבנרי, שעמד על המאבק המתחולל כרגע בממשלת ישראל בין הלב, הקורא לדבוק בשטחים, לבין השכל, הקורא לצעוד לכיוון השלום. אבנרי הזהיר מפני התקדמותה המגומגמת של הממשלה לכיוון השלום, מפני האחים היהודים, שכוונתם האחרים המוסלמי מים בארצות ערב, מנסים לחבל בישראל בסיכויי השלום. הוא קרא, מול תה"ל, ל"הקים את דב"ש — התנועה לדמוקרטיה, ביטחון, שלום.

המציאות אכזרית

יא קרא בנאומו לכל כוחות השלום והדמוקרטיה במדינה, שאינם משולבים במימסד, להתאחד עם התנועה, להקים כוח פוליטי גדול. קריאה זו לא נשארה בגדר דיבורים ריקים: מיד לאחריה פתחה הוועידה בדיון על החלפת שם התנועה — צעד בעל משמעות סמלית ומעשית גם יחד, שנועד להקל על חוגים חדשים, שי נרתעו מלעשות זאת עד כה, להצטרף לתנועה. הדיון בשינוי השם, שנמשך עד תום מו" שב הערב, נשא, מדי פעם, אופי רגשני שהעיד עד כמה השתרש השם, עם השנים,

בחירות

צירים מסביב לקלפי, ממתנים לתורם להצביע על רשימת חברי המרכז. במרכז התמונה: פרץ עופר, חבר ועדת הביקורת החדשה שנבחרה זה עתה, משגיח על תהליך ההצבעה. למרכז התנועה נבחרו 45 חברים. בראש מניין הקולות עמדו שלום כהן, עו"ד אמנון זכרונ"י ואלכס מסיס, אחרי שנבחרו ועדת הביקורת והיו"ר.